

Kázání Bystřička, Růžďka 13.10.2019

Jaký je koráb tvého života? Noemova archa nebo Titanic?

Introit: Matouš 7, 24-29

Píseň 91

Modlitba

Čtení: Žalm 107, 1-32

Píseň 639

Text kázání: Genesis 6, 5-7,1 a 5 a 8,1-3

Bratři a sestry,

minulou neděli jsme mluvili o Kainově a Abelově oběti. Abelovu Hospodin přijal, Kainovu nikoliv, neboť nečinil dobro. Předtím jsme mluvili také o tom, že v těch dávných dobách **synové božští si na zemi brali dcery lidské, kolik se jim zachtělo, a tak se na zemi rodili zrůdy.** Mluvili jsme o tom, že dle jednoho výkladu byli těmi syny božskými lidé, kteří uctívali Boha, ale pak se jejich jednání zvrhlo. Považovali se dále za božské, ale jejich skutky už o tom nevypovídali. Bylo to v době, kdy se Hospodin rozhodl skoncovat v potopě s tehdejším světem.

Hospodin viděl, že se na zemi rozmnožila zlovůle a že každý výtvar jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý. Zřejmě ta zlovůle byla tehdy v tak neúnosné míře, že z Božího pohledu nebylo už jiného východiska, než všechno zahubit. Lidé tehdy natolik propadli zlu, že už jim nešlo se vrátit na dobrou cestu. Natolik byli zkažení, že dokonce byli na Boha rozhořčeni a vzpírali se Mu. Odmítali Ho. Natolik se vzdálili Bohu, zřejmě ještě dál, než marnotratný syn, že už ani nehledali cestu k Boží milosti.

My jsme ale četli, že **Noe tuto milost u Hospodina našel.** Našel milost. Jak se hledá taková milost? A může ji dnes najít skutečně každý? Anebo jsou někteří již tak daleko, že jí už nehledají? Někteří ji nehledají, protože o ní neví. Jiní ji nehledají, protože v ní nevěří. A další ji nehledají, protože se domnívají, že tuto milost už mají, ale zároveň si myslí, že mohou dále dělat, co se jim zamane. Tím se ale podobají těm zkaženým! To je tedy první klíčová věc. Kdo nehledá milost, kdo si neuvědomuje, že ji stále potřebuje, anebo ten, kdo v ní nevěří, ten ji nenajde! Ale Noe, ten ji našel. Jak to, že Noe s rodinou tu milost našel, ale ostatní ne? Jaký byl rozdíl mezi Noem a těmi ostatními?

O Noemovi jsme četli, že to byl muž **spravedlivý, bezúhonný a chodil s Bohem.** Spravedlivý znamená, že byl přímý, nesnížil se ke zlu ani k žádnému křiváctví, bezúhonný znamená, že nebylo nic, z čeho by ho mohli pravdivě obvinít a to, že chodil s Bohem, znamená, že s Ním měl vztah, uměl se před Bohem ztišit, modlit se a naslouchat, rozmlouval s Bohem, **dotazoval se Ho na vůli Boží,** na Boží plány s ním. Chodit s Bohem ale také znamená jeho vůli poslouchat, naplnit ty Boží plány ve svém životě. A díky tomu, že Noe znal Boží hlas, díky tomu, že měl otevřené srdce pro to, co s ním Bůh chce učinit, díky tomu také znal Boží plán pro svůj život. A ačkoliv to byl z lidského pohledu velice bláznivý plán, stavět loď na souši a ještě i pro zvířata, on jej naplnil přesně tak, jak Bůh řekl. A bylo to velice důležité, že z Božích pokynů nic neubral, ani si k nim nic nepřidal. Že např. nepoužil jiné dřevo, než **goferové,** které mu Bůh přikázal. Všeobecně se má za to, že to bylo dřevo smolnaté jako např. borovice, jedle, nebo cedr, aby skrze ně neprosákla voda při dlouhé plavbě. Noe neubral ani z toho, že Hospodin mu řekl, ať loď vysmolí, natře smolou, zvenku i zevnitř. Kdyby byl líný anebo by si dle svého rozumu a úsudku řekl, že to stačí natřít např. jen zvenku, pak by Boží plány záchrany dostaly trhlinu. Anebo naopak kdyby k velké lásce ke zvířatům jich vzal víc, než bylo potřeba. Loď by neuvezla žádné pasažéry navíc a zřejmě by se potopila.

Bratři a sestry, i nám Bůh zjevuje ve svém Slově jak nalézt milost. Bůh nám zjevuje plán záchrany pro každého z nás. A že ta situace je vážná, k tomu nás Písmo vyzývá: **Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení.** A stejně tak jako Noemovi byl sdělen plán záchrany, byly mu dány plány archy, tak i každému z nás Bůh poskytuje jasné plány naší záchrany. Každému z nás jsou dány jasné pokyny, jak postavit svou loď jménem **VÍRA V PÁNA JEŽÍŠE KRISTA.** Např. **Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.** A zde je třeba připomenout, že tak jako Noe se nemohl zachránit jinak, než skrze Archu, tak my se nemůžeme zachránit žádnou jinou cestou, pouze skrze ospravedlňující a omilostňující víru v Pána Ježíše Krista. Ovšem mnoho lidí stále považuje ve svém životě za důležitější jiné věci, než vlastní záchranu. Anebo mnozí říkají, **ještě je čas, anebo já nemůžu věřit naplno, mám k tomu tolik důvodů, tolik překážek, pořád něco.** Nedávno jsem četl jeden vtíp, nebo spíše parodii na

Noeho příběh. *Bůh řekl Noemovi, co má dělat a když pak po nějakém čase začalo pršet, Noe seděl na dvorku a zoufale plakal. Jak to, že jsi nic nepostavil? Ptal se ho Bůh. A on začal říkat, že ty Boží plány neschválili úřady, nedostal stavební povolení, naháněli ho ochránci zvířat, že loví zvířata atd.* Z tohoto vtipu můžeme vidět, že to nebyly ani výmluvy, ale konstatování určité reality. I my bychom určitě mohli argumentovat, proč nemůžeme věřit celým srdcem a budovat svůj život na přesvaté víře. Každý z nás máme mnoho těžkostí a mnoho důvodů, ovšem ty důvody nás nezachrání. Komu se tedy podobáme? Tomu biblickému Noemovi, jehož víra byla poslušná, aktivní a opravdová, u něhož poslušnost Bohu byla na prvním místě, anebo tomu Noemovi z vtipu, který na Boha vlastně nespolehal a který nakonec konstatoval, **nejde to**. Vězte však, že ta biblická víra, která má moc nás střežit ke spasení, ta vždycky bude říkat, **jde to!** Té se držme!

Bratři a sestry, my víme, že jsme spaseni na základě víry v Ježíše Krista. Ovšem mnozí křesťané ačkoliv vydali své životy Pánu Ježíši, si chtějí tu svou víru prožívat podle sebe. Příběh o Noemovi nám ale ukazuje, že to není zcela v pořádku. Kdyby si Noe archu postavil podle sebe, anebo by jí začal stavět až by to uznal za vhodné, až by mu zbyl čas, nedopadlo by to dobře. Anebo kdyby tu stavbu odbýval a látal z čehokoliv. Anebo kdyby k tomu něco přidal, plavba by nedopadla dobře. A teď další otázka: **Jakou loď života si budeš ty? Je to archa, anebo Titanic?** Máš svoji hlavu, uzpůsobuješ si Boží plány ke svým potřebám, anebo jsi důsledný a poslušný Božích pokynů? A co všechno si na tu svou archu chceš vzít? Písmo nás vyzývá, ať se oddělujeme od jakékoliv poskvrny a nepravostí, ke kterým nás vede tento svět. A je to velice důležité. Mnozí křesťané si myslí, že na tu jejich archu se toho vleze dost. Že se k té záchraně dá proplout i s tím, že se člověk neoddělí skutečným pokáním a bude vědomě zůstávat v nějakém hříchu, o kterém mu Boží slovo a snad i svědomí říká: **To, co děláš, není v pořádku. Měl bys to napravit, dokud čas milosti trvá.** Mnozí lidé uvěřili satanově lži, že mohou věřit v Pána, ale zároveň taky i v jiné věci. Nebo že pokání už přece není třeba. Chtěli by mít na té lodi všechno. To pak ale není archa, ale ten Titanic. Tam taky bylo všechno. Písmo nás vyzývá, **nemilujte svět, ani to, co je ve světě...svět pomíjí i jeho chtivost, kdo však činí vůli Boží, ten zůstává navěky.**

Další důležitou věcí v Noemově příběhu je, že **podle Božího příkazu do archy vešel a zavřel za sebou dveře.** Kdyby archu jen postavil a pak se na ni díval, jak mu odplave, nic by mu to nepomohlo. On mohl být zachráněn pouze uvnitř. A tak jako byl Noe zachráněn v arše, můžeme být my zachráněni pouze v Kristu. Ne v církvi, jak církev kdysi mylně hlásala. Ale pouze pokud budeme zůstávat v Kristu. **V Něm máme život věčný. Tak jako vstoupil a zůstal v arše Noe, tak i my budeme zachráněni pouze za podmínky, že vstoupíme do Krista a zůstaneme v Něm!** A tak jako Noe za sebou zavřel dveře, ani my si nemůžeme nechat pootevřená dvířka světa, anebo si z lodi jen tak odskočit zaplavat do víru světa, anebo jen tak trochu koketovat s hříchem, naklánět se k němu přes zábradlí paluby, to vše je přece nebezpečné a nemuselo by to dopadnout dobře. Toho se můžeme ušetřit a naše plavba může být bezpečná tak, že se Pánu vydáme beze zbytku.

Bratři a sestry, na rozdíl od Noeho však máme velikou výhodu. Bůh nám trpělivě poskytuje čas ke spáse a dává nové šance! Určitě jsme už mnohokrát začali stavět svou loď víry a mnohokrát jsme ztroskotali, protože jsme se rozhodovali podle sebe. Dojeli jsme na vlačnost, na hřích, na různé okolnosti, které nás v životě semleli a vyždímali. My víme, že nepříjde potopa, ale na konci věků přijde Pán jako soudce. Najdeme milost? Pokud si zachováme spasitelnou víru, tak ano. Nicméně mnoho lidí odpadlo od živého Boha. A víte proč? Protože nebyli zbudovaní Božím slovem! Vyučovat se v Božím slově je velice důležité a mnozí křesťané to podcenili! Budovat se Božím slovem to je jako budovat tu svou loď záchrany. Mnozí křesťané si myslí, že stačí znát jaksi ty základy a hotovo. To je ale pouze jenom jako ta kostra lodi. Nebo jako nenatřená loď tou smolou. Jak se pak má taková loď udržet v záplavě všelijakého světáctví? **Budujte se na přesvaté víře. Modlete se. Scházejte se k modlitbách, sdílejte svou víru ve společenství věřících, prostě o Ducha svatého, mějte svůj pravidelný osobní čas s Pánem, milujte, oddělujte se od nečistého, posvěcujte se, odpouštějte, vyučujte se v Božím Slově. Vezměte mé Slovo konečně vážně, praví Pán.** To jsou jen některé pokyny k tomu, jak budovat svou archu, jak zůstávat v Kristu až do konce a dojít tak záchrany Boží. Amen.

Píseň 200 modlitby píseň 199 **Slovo poslání:** Efezským 4,11-24

Požehnání: A milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dar i účastenství Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen píseň 192

